

Cerul a fost teribil de dezamăgit că liderii bisericii noastre s-au împotrivit la Minneapolis intenției de a face din acea generație „întroparea continuă a lui Hristos.” Domnul numește acțiunea lor ca fiind „o aventură,” și că aventura va afecta grav solia îngerului al treilea:

„Domnul vine, dar cei care s-au aventurat să se opună luminii pe care Dumnezeu o revărsa în măsură bogată la Minneapolis, care nu și-au umilit inimile înaintea lui Dumnezeu, vor continua să meargă pe drumul împotrivirii, zicând: ‘Cine este Domnul, ca să ascult de glasul Lui?’ Drapelul purtat de toți cei care proclamă solia îngerului al treilea este acoperit cu o altă culoare, care realmente îl omoară. Aceasta se întâmplă acum” (The EGW 1888 Materials, 1486).

Declarația este de o gravitate extremă.

Opoziția de la Minneapolis, ni se spune aici, a pus biserica în posesia unui fals drapel al îngerului al treilea. Mai precis, a păstrat drapelul, dar a ucis „realmente” solia îngerului al treilea. Drapelul flutură falnic deasupra denominațiunii, dar solia îngerului al treilea – care este „cu adevărat” Solia Neprihănită a lui Hristos – a fost realmente ucisă.

Fiind ucisă, ea nu s-a mai putut dezvolta spre a se uni cu „celălalt” înger din Apocalips 18, și din această cauză pământul nu a fost încă luminat de slava caracterului lui Dumnezeu.

Este instructiv să înțelegem cum a fost pictat cu „o altă culoare” drapelul soliei îngerului al treilea atunci, la Minneapolis, și să vedem dacă acesta este drapelul din posesia bisericii de astăzi.

Îngerul al treilea are o misiune universală. El trebuie să spună lumii că Baal deghizat în Hristos a schimbat „vremile și legea,” se dă drept Dumnezeu, și va cere închinare sub amenințarea cu moartea (Apocalipsa 13).

Cum vor ajunge neamurile amăgite să cunoască pe adevăratul Dumnezeu și pe adevăratul Hristos? Oamenii trebuie să facă o alegere în cunoștință de cauză, înainte de a-și sigila propriul destin.

Solia neprihănită a lui Hristos aducea în fața bisericii soluția lui Dumnezeu, eternă și unică: Dumnezeu descoperit în trup. Definiția corectă a fost încredințată lui Ezechiel:

„De aceea voi sfinți Numele Meu cel mare, care a fost pângărit printre neamuri, pe care l-ați pângărit în mijlocul lor. Și neamurile vor cunoaște că Eu sunt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, când voi fi sfințit în voi sub ochii lor” (Eze 36:23).

Versetele imediat următoare explică operațiunile prin care Dumnezeu va ajunge să fie sfințit în noi sub ochii oamenilor:

„Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările, și vă voi aduce iarăși în țara voastră.

1. Invitația de a ieși afară din cultura Babilonului, acceptarea unei identități unice, aceea de ambasadori ai lui Hristos, un popor care locuiește deoparte;

„Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri.

2. Ștergerea păcatelor, înlăturarea lor din templul inimii, astfel ca piedica majoră din calea unirii celor două naturi să fie înlăturată. Zidul nelegiurii dintre noi și Dumnezeu trebuie dărâmat, lucrare pe care doar un Mântuitor o poate face;

„Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima din piatră, și vă voi da o inimă de carne.

3. O schimbare a „inimii,” dispoziția de a vedea lucrurile spirituale, capacitatea de a înțelege că am străpuns pe Întâiul nostru născut, în persoana solilor Săi;

„Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele” (Eze 36:24-27).

4. Instalarea Duhului Sfânt în templul acesta curat, care produce unirea dintre divin și uman. Omul este făcut părtaș de natură divină, iar rezultatul firesc este păzirea și împlinirea poruncilor lui Dumnezeu, în literă și spirit. Aceasta este calea consacrată prin care Dumnezeu dorește să facă din biserica Sa „întruparea continuă a lui Hristos.”

Când această lucrare complexă este finalizată în poporul lui Dumnezeu, taina lui Dumnezeu ia sfârșit, iar omenirea are ocazia să privească o imagine corectă a Creatorului, și astfel să facă deosebirea între Hristos și Baal. Dumnezeu este descoperit „în trup,” caracterul Său este expus la locul lui de drept, iar omenirea este astfel invitată să aleagă între sigiliul lui Dumnezeu și semnul fiarei.

„Culoarea” care a fost plasată asupra drapelului acesta, prin opoziția de la Minneapolis, a „ucis” realmente scopul etern al lui Dumnezeu în noul legământ.

În locul neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea a fost pusă „îndreptățirea prin

crediță,” adică, nu există nicio schimbare interioară, suntem doar „socotiți” neprihăniți.

Solia dusă lumii este una propagandistică, mediatică, prin care motivăm pe oameni să aleagă sigiliul lui Dumnezeu de frica focului final, sau din interes pentru străzile de aur, dar nicidecum din dragoste și apreciere pentru căile neprihănirii.

Invităm lumea să evite semnul fiarei, dar folosim chiar tehnicile fiarei pentru realizarea acestui scop. Ambasadorii lui Hristos s-au transformat în activiști sociali, agenți ai schimbării. Ei trag sforile firii pământești spre a obține rezultate, diplomația și politica fiind considerate unelte legitime pentru înaintarea cauzei lui Dumnezeu.

Evaluarea divină se dovedește corectă, iar starea bisericii acum, la peste 120 de ani de atunci, stă mărturie că drapelului soliei îngerului al treilea i s-a dat o altă culoare, și că această culoare nouă a ucis realmente solia îngerului al treilea.

Fluturăm un drapel fals, ineficient, incapabil să ajute omenirea, și negăm vehement că avem o problemă, indispuși să recuperăm memoria și să ne asumăm responsabilitățile catastrofalului nostru eșec denominațional.

Înfricoșător!
